

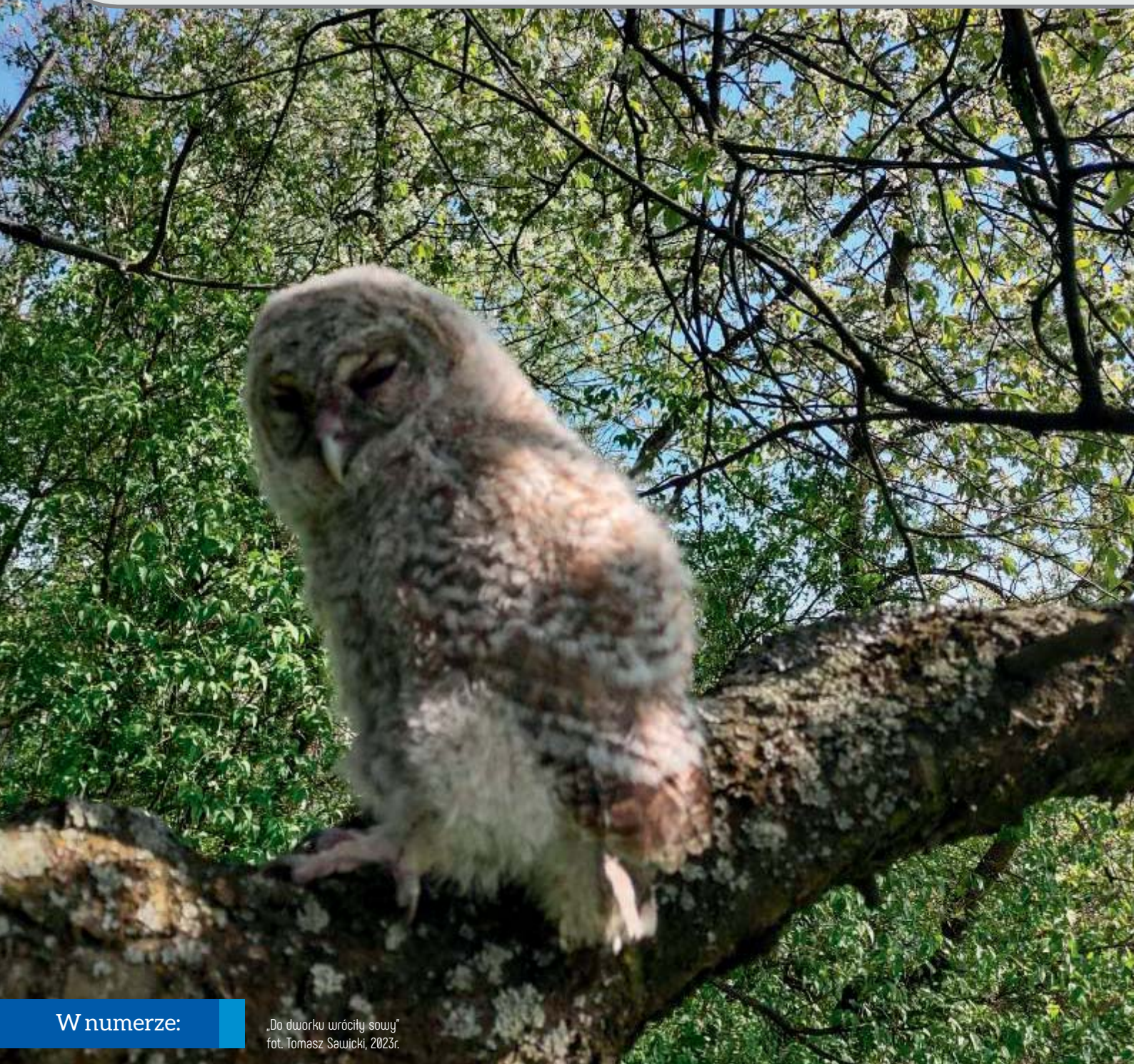
INFORMACYJNY MIESIĘCZNIK SAMORZĄDOWY

ISSN 1507-885X

Bolesławskie PREZENTACJE

Bolesławskie Prezentacje nr 10/ 2023 (259) Egzemplarz bezpłatny

W numerze:

„Do dworku wróciły sowy”
fot. Tomasz Sawicki, 2023r.

- Obchody Święta Niepodległości w naszej gminie
- O Tomaszu Sawickim - ku pamięci
- Jubileusz Koła Terenowego PZERiI
- W hołdzie tym, którzy odeszli
- Zaproszenie na gminną wigilię

Dla Niepodległej...

„Jeszcze jeden listopad do okna zapukał żółtych liści szelestem.
I znów nas odszukał.
Nas, zapatrzonych w przeszłość.
W dni klęski i chwały, które nam po przodkach w spuściznie
zostały...”

Listopad, to czas szczególnej refleksji nad przemijaniem. Odwiedzamy groby naszych bliskich, zanosimy kwiaty, palimy znicze. Chcemy w ten sposób okazać pamięć i szacunek. Wielu z nas zapala znicze na grobach nieznanym żołnierzom, którzy w różnym czasie oddali życie za Ojczyznę, także za jej niepodległość. Wszak 11 listopada obchodzone jest Narodowe Święto Niepodległości - święto państwowe, które upamiętnia odzyskanie niepodległości przez Polskę w 1918 r.

Sukces trudnej i długiej drogi do odzyskania przez Polskę niepodległości byłby niemożliwy, gdyby nie wspólny wysiłek wielu pokoleń. Historia uczy, że jesteśmy silni wtedy, gdy jesteśmy razem.

W tym szczególnym dniu organizowane są inscenizacje historyczne, koncerty pieśni patriotycznych. Bogaty w wydarzenia był też tegoroczny program obchodów Narodowego Święta Niepodległości na terenie Gminy Bolesław. Obchody zgromadziły w bolesławskim parku przy Pomniku Wolności władze samorządowe, kierownictwo i pracowników gminnych jednostek organizacyjnych, złączyły mundu-

Centrum Kultury im. Marii Płonowskiej w Bolesławiu

rowe, członków organizacji społecznych, poczty sztandarowe szkół, jednostek OSP i ZERI oraz mieszkańców gminy.

Uroczystość rozpoczął polonez w wykonaniu Parkowej Grupy Widowiskowej „Na ławeczce”.

Pod Pomnikiem Wolności pięknie wybrzmiał „Mazurek Dąbrowskiego” wspólnie odśpiewany przez wszystkich uczestników uroczystości przy akompaniamencie Orkiestry ZGH Bolesław.

W okolicznościowym przemówieniu wójt gminy Krzysztof Dudziński przypomniał drogę Polski do niepodległości oraz trudne lata odbudowywania ojczyzny po 123 latach niewoli. Nawiązał też do obecnej sytuacji gminy. W swojej wypowiedzi podkreślił, jak ważna jest jedność i zgoda w podejmowaniu decyzji, zwłaszcza w obliczu współczesnych wyzwań, z jakimi przyszło nam się zmierzyć.

Złożone w skupieniu i zadumie wiązanki kwiatów pod pomnikiem były wyrazem pamięci i wdzięczności dla wszystkich, którzy wywalczyli dla nas wolność.

Centrum Kultury im. Marii Płonowskiej w Bolesławiu

Centrum Kultury im. Marii Płonowskiej w Bolesławiu

Centrum Kultury im. Marii Płonowskiej w Bolesławiu

Centrum Kultury im. Marii Płonowskiej w Bolesławiu

Odegrana przez Orkiestrę wiązanka pieśni patriotycznych zakończyła oficjalną część uroczystości.

Część artystyczną, odbywającą się w bolesławskim dworze, poprzedziło wręczenie nagród i pucharu przechodniego ufundowanego przez Stowarzyszenie Dam i Kawalerów Orderu św. Stanisława dla uczestników Turnieju Piłki Nożnej zorganizowanego już po raz trzeci przez Komandorię Zagłębiowską przy współpracy z Dyrektorem Samorządowego Zespołu Oddziału i Wychowania w Bolesławiu.

Dla upamiętnienia Narodowego Święta Niepodległości Parkowa Grupa Widowiskowa „Na ławeczce” przygotowała wzruszający program „Polska - moja niepodległa ojczyzna”, wyrażający radość z odzyskania niepodległości po 123 latach zaborów.

Dopełnieniem uroczystego świętowania był pyszny żołnierski poczęstunek.

Dziękujemy organizatorom: Wójtowi Gminy Bolesław i Centrum Kultury im. Marii Płonowskiej w Bolesławiu oraz partnerom: z KGW Podlipie i OSP Bolesław za współpracę, a wszystkim uczestnikom za udział w obchodach.

W obchody Narodowego Święta Niepodległości wpisało się też złożenie okolicznościowej wiązanki kwiatów przez Wójta Gminy Bolesław oraz druhow OSP w Bolesławiu na mogile Bolesława Zmysła – uczestnika wojny polsko – bolszewickiej w 1920 roku, spoczywającego na bolesławskim cmentarzu. O bohaterze nie zapomnieli także pracownicy krakowskiego oddziału Instytutu Pamięi Narodowej.

Listopadowe święto to dobry moment na to, abyśmy pamiętali, że tylko zgoda zbuduje pomyślność naszą i przyszłych pokoleń Polaków. Podczas tej uroczystości czerpaliśmy radość i poczucie dumy z tego, że żyjemy w wolnym kraju i jesteśmy Polakami.

BBB

Więcej zdjęć na <https://www.facebook.com/ck.boleslaw>

Piłkarski turniej rozstrzygnięty

Turniej piłki nożnej o Puchar Przechodni Stowarzyszenia Dam i Kawalerów Orderu św. Stanisława pod honorowym patronatem Wójta Gminy Bolesław odbył się 11 października 2023 r. na kompleksie sportowo – rekreacyjnym Orlik w Bolesławiu. Była to trzecia edycja turnieju, w którym brały udział drużyny ze szkół podstawowych z terenu gminy Bolesław.

Głównym celem turnieju było propagowanie zdrowego stylu życia, umożliwienie rywalizacji sportowej drużyn piłkarskich oraz integracja środowisk uczniowskich.

Po zaciętej walce zwycięzcami turnieju została po raz drugi drużyna Szkoły Podstawowej im. St. Staszica w Bolesławiu, II miej-

sce zajęła drużyna Zespołu Przedszkolno-Szkolnego w Krzykawie, III miejsce zajęła drużyna Zespołu Przedszkolno-Szkolnego w Podlipiu.

Organizatorem imprezy, oprócz Komandorii Zagłębiowskiej, był Samorządowy Zespół Oświaty i Wychowania w Bolesławiu. Podsumowaniem turnieju był wspólny poczęstunek przy grillu zawodników, opiekunów i organizatorów.

Nagrody, ufundowane przez Komandorię Zagłębiowską i Wójta Gminy Bolesław, wręczone zostały podczas obchodów Narodowego Święta Niepodległości.

Janina Borowiec
Dyrektor SZOiW w Bolesławiu

Edukacja patriotyczna może odbywać się w różnej formie. Rzymskokatolicka Parafia pw. Macierzyństwa NMP i św. Michała Archanioła w Bolesławiu już po raz siódmy jest organizatorem Diecezjalnego Konkursu Piosenki i Pieśni Patriotycznej. Konkurs pod czujnym okiem proboszcza Sylwestra Kulki odbywa się w 5 kategoriach wiekowych: przedszkola, szkoły podstawowe: klasy I-IV, szkoły podstawowe: klasy V-VIII, szkoły średnie oraz dorośli.

6 listopada 2023 roku w Centrum Kultury w Bolesławiu odbyły się przesłuchania w ramach VII Diecezjalnego Konkursu Piosenki i Pieśni Patriotycznej. Celem konkursu jest popularyzowanie piosenek i pieśni zawierających treści patriotyczne, stanowiących ważny element narodowego dziedzictwa. Konkurs cieszy się z roku na rok coraz większym zainteresowaniem i z lokalnego wydarzenia stał się przeglądem utalentowanych dzieci z... dwóch województw. W trakcie przesłuchań konkursowych była możliwość usłyszenia wszystkich uczestników. Poziom był wysoki we wszystkich kategoriach.

Jury w składzie: Stanisław Plewniak – przewodniczący, Małgorzata Markiewicz, Gabriela Stańdo, po przesłuchaniu 120 wykonawców przyznało następujące nagrody:

W kategorii przedszkola

I miejsce: Michalina Zalewska (Miejski Ośrodek Kultury w Bukowni)

II miejsce: Zofia Maszczyk (Niepubliczne Przedszkole Krasnoludek w Chrzastowicach)

III miejsce: Mirosława Michniewska (MOK Sławków)

W kategorii klasy I-IV:

I miejsce: Józef Kućmierczyk (Szkoła Podstawowa nr 5 w Olkuszu)

II miejsce: Pola Mocny (Pracownia muzyczno-teatralna Pozytywka w Olkuszu)

III miejsce: Anna Adamik (Pracownia muzyczno-teatralna Pozytywka w Olkuszu)

BOGU i OJCZYŹNIE

W kategorii klasy V-VIII:

I miejsce: Emilia Marcjan (Pracownia muzyczno-teatralna Pozytywka w Olkuszu)

II miejsce: Karolina Siudyka (Szkoła Podstawowa nr 31 im. Zagłębia Dąbrowskiego)

III miejsce: Zofia Tarasów (Pracownia muzyczno-teatralna Pozytywka w Olkuszu)

W kategorii szkoły średnie:

I miejsce: Wiktoria Siudyka (V Liceum Ogólnokształcące im. Kanclerza Jana Zamoyskiego w Dąbrowie Górniczej)

II miejsce: Emilia Duda (Zespół Szkół nr 4 KEN w Olkuszu)

III miejsce: Aleksandra Arent (Młodzieżowy Ośrodek Pracy Twórczej w Dąbrowie Górniczej)

W kategorii dorośli:

I miejsce: Natalia Siekierka (Młodzieżowy Dom Kultury w Zespole Szkół i Placówek nr 2 w Katowicach)

II miejsce: Kinga Kasprzyk (Młodzieżowy Ośrodek Pracy Twórczej w Dąbrowie Górniczej)

III miejsce: Zuzanna Bednarek (Młodzieżowy Ośrodek Pracy Twórczej w Dąbrowie Górniczej)

Grand -Prix tegorocznego konkursu otrzymała: Pola Bzdek (Ognisko artystyczne Żaczek w Olkuszu).

Serdecznie dziękujemy wszystkim uczestnikom i opiekunom za udział oraz zaangażowanie w przygotowanie do konkursu. Gratulujemy wspaniałych występów i życzymy dalszych sukcesów.

Warto dodać, że patronat honorowy nad konkursem objęli: Biskup Sosnowiecki, Wojewoda Małopolski oraz Krakowski Oddział IPN-u. Warto wczuć się w klimat, oglądając fotki z koncertu laureatów, który odbył się 12 listopada 2023 roku w kościele Rzymskokatolickiej Parafii p.w. Macierzyństwa NMP i św. Michała Archanioła w Bolesławiu.

Opr. BBB

zdjęcia: Grzegorz Jasica

(źródło: <https://www.parafiaboleslaw.pl>)

INGREMIO – innowacyjna firma rodzinna z czterdziestoletnią historią

Ingremio to firma rodzinna, która została założona w niewielkim garażu. Dziś oferuje zaawansowane rozwiązania technologiczne na najwyższym międzynarodowym poziomie, które w wielu dziedzinach wyznaczają światowe standardy. W roku 1983 Zbigniew i Elżbieta Kotulscy

otworzyli zakład rzemieślniczy w wynajętym garażu o powierzchni zaledwie 12 m². Początkowo produkcja obejmowała złączki konektorowe oraz wężyki osłonowe do kabli elektrycznych montowanych w przyrządach – wszystko produkowane w oparciu o własnoręcznie skonstruowane w warunkach domowych urządzenia. W 1988 roku właściciel firmy opracował własną konstrukcję linii produkcyjnej i rozpoczął produkcję rur karbowanych z polipropylenu. Firma zaczęła budować renomę jako Za-

kład Przetwórstwa Tworzyw Sztucznych (Z.P.T.S.) Peszel.

W roku 1990, transformacja ustrojowa w Polsce uwolniła rynek, a ZPTS Peszel przeniósł się do nowo wybudowanego, własnego budynku o powierzchni 250 m². Firma nawiązała współpracę z branżą motoryzacyjną. W 1994 roku przedsiębiorstwo dokonało pierwszego zakupu urządzenia produkcyjnego od renomowanego dostawcy z Europy zachodniej. Jednocześnie właściciel firmy rozwijał konstrukcje własnych urządzeń produkcyjnych i technologii produkcji opartych na własnych, autorskich projektach. W kolejnych latach Peszel postawiło bardzo ważne, milowe kroki w swojej historii: w 1995 roku uruchomiona została produkcja rur z polichlorku winylu na potrzeby budownictwa, w 1996 roku produkcja rur z poliamidu dla motoryzacji, a w 1997 roku dokonano pierwszych sprzedaży eksportowych. Na przełomie wieków przedsiębiorstwo stało przed ważnymi decyzjami i wybrało

drogę ciągłego, ambitnego rozwoju. W 2000 roku uruchomiono produkcję w nowej siedzibie o powierzchni 850m² zlokalizowanej w Bolesławiu. Wówczas firma zmienia również nazwę na Z.P.T.S. Ingremio-Peszel. Łaciński zwrot „in gremio” oznacza „wspólnie”, „razem”, co ma podkreślić filozofię rodzinnego działania przedsiębiorstwa. W tym okresie bieżące zarządzanie firmą właściciele powierzyli synom, tj. Arturowi, który ukończył studia techniczne oraz Wojciechowi, który ukończył studia ekonomiczne.

W nowym budynku uruchomiono dział jakości wyposażony w podstawowe urządzenia do pomiarów wytrzymałości rur karbowanych. Stara siedziba przekształcona została na ośrodek badawczo-wdrożeniowy, w którym kontynuowane są po dziś dzień prace nad nowymi, autorskimi technologiami i urządzeniami produkcyjnymi. W 2001 roku na potrzeby przemysłu motoryzacyjnego Ingremio przy wykorzystaniu zaprojektowanych i zbudowanych przez siebie urządzeń produkcyjnych uruchomiło produkcję najmniejszego na świecie przekroju rur karbowanych 4,5 mm. Rok później firma wdrożyła system zarządzania jakością ISO TS 16949:20002 oraz ISO 9001:2000. Od tego okresu firma regularnie wystawia się na międzynarodowych imprezach targowych, między innymi Light&Building, ISH oraz Automechanika we Frankfurcie nad Menem.

W 2002 roku przedsiębiorstwo również przy wykorzystaniu opracowanych przez siebie technologii i urządzeń wdrożyło do produkcji rury preizolowane INFLEX, a w 2004 roku rury preizolowane do systemów geotermalnych INFLEX THERMAL. W kolejnych latach firma nieustannie poszerzała portfolio produktów o nowe wymiary i nowe typy rur, między innymi wprowadzając do produkcji przewody wentylacyjne AirFlex. Przez wszystkie lata funkcjonowania firma nieustannie inwestowała w kolejne linie produkcyjne i kolejne hale.

W 2021 roku właściciel firmy, wraz z synami, podjął decyzję o sukcesji firmy i utworzeniu nowego podmiotu pod nazwą Ingremio Bracia Kotulscy Spółka Komandytowo Akcyjna, który od 2022 roku całkowicie przejął działalność operacyjną wcześniejszego przedsiębiorstwa.

Dziś Ingremio dysponuje ponad 40 liniami produkcyjnymi i przeszło 10 tysiącami m² powierzchni hal produkcyjnych, magazynowych i powierzchni biurowych. Jest niezmienne firmą o polskim kapitale, na przestrzeni 40 lat zarządzaną rodzinnie. Zgodnie z pierwotną ideą, zakład jest stale rozwijany, dając zatrudnienie pracownikom z regionu. Jest silnie związany z gminą Bolesław oraz Małopolską.

Firma, będąc branżowym liderem w Polsce, rozwija też ekspansję na zagraniczne rynki. Przywiązanie do tradycji, a zarazem nieustanne kroczenie ku nowym wyzwaniom daje efekt synergii, czego najlepszym potwierdzeniem jest rozwój, pozycja na rynku, opinie ekspertów czy certyfikaty przyznawane przez niezależne ośrodki naukowo badawcze.

Dziś współpraca w Polsce i zagranicą obejmuje około tysiąca firm oraz instytucji. Dzięki rozwiniętej sieci partnerów biznesowych produkty Ingremio trafiają na rynek europejski, między innymi do Austrii, Niemiec, Czech, Słowacji, Litwy, Ukrainy, Wielkiej Brytanii, Belgii, Holandii, Francji, Szwecji, Finlandii, Norwegii, Danii, Rumunii, Mołdawii oraz poza Europę, między innymi do Chin czy krajów arabskich.

Specjaliści z zespołu Ingremio zrealizowali i skomercjalizowali kilka projektów badawczo – wdrożeniowych, innowacyjnych w skali globalnej. Należą do nich między innymi produkcja rur preizolowanych z warstwą grzewczą z nanorurek węglowych, produkcja modyfikatorów Spectra do tworzyw sztucznych, produkcja giętkich przewodów wentylacyjnych Airflex Spectra z ochroną mikrobiologiczną, produkcja rur Aqua Spec-

tra z ochroną mikrobiologiczną do przesyłu cieczy czy produkcja filamentu z ochroną mikrobiologiczną do druku 3D.

Miarą innowacyjności i nowoczesności przedsiębiorstw jest także stosunek do ochrony środowiska naturalnego. Troska o świat, za który jesteśmy wspólnie odpowiedzialni, w Ingremio przejawia się m.in. projektami zorientowanymi na ograniczenie powstawania odpadów produkcyjnych czy rozwój produktów pro-środowiskowych. Takie podejście przyświeca firmie od wielu lat. Przedsiębiorstwo posiada dział recyklingu na własne potrzeby, dzięki czemu ograniczono odpadowość i obciążenie środowiska naturalnego. Produkty firmy, między innymi rury preizolowane Inflex Thermal stosowane są w systemach odnawialnych źródeł energii (OZE). Rury wentylacyjne AirFlex Spectra znajdują z kolei zastosowanie w systemach rekuperacji, które ograniczają straty ciepłe w budynkach.

Specjaliści z zespołu Ingremio zrealizowali i skomercjalizowali kilka projektów badawczo – wdrożeniowych, innowacyjnych w skali globalnej. Należą do nich między innymi: produkcja rur preizolowanych z warstwą grzewczą z nanorurek węglowych, produkcja modyfikatorów Spectra do tworzyw sztucznych, produkcja giętkich przewodów wentylacyjnych AirFlex Spectra z ochroną mikrobiologiczną, produkcja rur Aqua Spectra z ochroną mikrobiologiczną do przesyłu cieczy, czy produkcja filamentu z ochroną mikrobiologiczną do druku 3D.

Miarą innowacyjności i nowoczesności przedsiębiorstw jest także stosunek do ochrony środowiska naturalnego. Troska o świat, za który jesteśmy wspólnie odpowiedzialni, w Ingremio przejawia się m.in. projektami zorientowanymi na ograniczenie powstawania odpadów produkcyjnych czy rozwój produktów pro-środowiskowych. Takie podejście przyświeca firmie od wielu lat. Przedsiębiorstwo posiada dział recyklingu na własne potrzeby, dzięki czemu ograniczono odpadowość i obciążenie środowiska naturalnego. Produkty firmy, między innymi rury preizolowane Inflex Thermal stosowane są w systemach odnawialnych źródeł energii (OZE). Rury wentylacyjne AirFlex Spectra znajdują z kolei zastosowanie w systemach rekuperacji, które ograniczają straty ciepłe w budynkach.

tekst i zdjęcia: INGREMIO

„SUPER BOLESŁAW SZLACHETNY”

Podczas tegorocznego Święta Gminy Bolesław 17 czerwca 2023 roku właściciele INGREMIO Bracia Kotulscy Spółka Komandytowa – Aukcyjna zostali wyróżnieni – obok 4 innych firm – Nagrodą Gospodarczą Wójta Gminy Bolesław „SUPER BOLESŁAW SZLACHETNY” za inwestowanie w rozwój firmy i jej pracowników, promocję pozytywnego wizerunku gminy Bolesław oraz wspieranie inicjatyw okolicznościowych i społecznych.

Tomasz Sawicki – in memoriam

„Umarłych wieczność dotąd trwa, dokąd pamięcią im się płaci”
Wisława Szymborska

W listopadowym numerze Bolesławskich Prezentacji, przybliżamy sylwetkę Tomasza Sawickiego - człowieka wielu pasji i talentów, osoby nieprzeciętnej i wyjątkowej, artysty, historyka, konserwatora zabytków, regionalisty, autora licznych wydawnictw i publikacji, edukatora i filantropa. Dotychczas to On, na łamach naszej regionalnej gazety, publikował artykuły z dziedziny historii i sztuki, przybliżał wiedzę o zabytkach i naszej „małej Ojczyźnie”. Dziś część miejsca w BP poświęcamy Jemu. In memoriam.

Życie i działalność

Tomasz Sawicki - ur. 21.02.1963 r. w Bychawie, zm. 27.10.2023 r. w Olkuszu. Był absolwentem Państwowego Liceum Sztuk Pięknych im. C.K. Norwida w Lublinie oraz Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach, filia w Cieszynie, gdzie uzyskał dyplom z malarstwa u prof. Norberta Witka. W 2002 roku ukończył Kurs Ceramiki Artystycznej I i II stopnia, a w 2003 roku – Podyplomowe Studium Konserwacji Zabytków Architektury i Urbanistyki w Instytucie Historii, Architektury i Konserwacji Zabytków na Wydziale Architektury Politechniki Krakowskiej, które ukończył z wyróżnieniem u prof. Wiktora Zina. Doktorat z zakresu historii na Uniwersytecie Śląskim w Katowicach obronił pod kierunkiem prof. Dariusza Nawrota w 2016 roku.

Jego prace artystyczne z malarstwa, rzeźby, tkaniny i fotografii prezentowane były na wystawach indywidualnych i zbiorowych, zdobią też ściany kościołów, instytucji świeckich i domów prywatnych.

T. Sawicki brał udział w licznych plenerach malarskich i ceramicznych w kraju i zagranicą. Przez wiele lat był komisarzem plenerów artystycznych organizowanych na terenie staropolskiego dworku w Krzykawce.

Tomasz Sawicki był autorem licznych publikacji o tematyce regionalnej. Do najważniejszych z nich należą

- *Wędrówki po zabytkach Gminy Bolesław* (2003),

- *Źródła koncepcji i architektura bolesławskiego kościoła* (Bolesławskie Zeszyty Historyczne nr 27, 2006),

- *Kościół bolesławski w stulecie konsekracji 1906-2006. Parafia Rzymskokatolicka p.w. Macierzyństwa Najświętszej Maryi Panny i św. Michała Archaniola w Bolesławiu* (2006),

- *Ochotnicza Straż Pożarna w Bolesławiu 1907-2007* (2007),

- *Gmina Bolesław. 1279-2019* (2019),

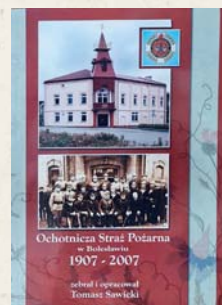
- *Józef Jan Liszka (1930-2019). Życiorys zawodowy i twórczy* (2019),

- *Mieczysław Pędras 1913-1992, Adam Pędras (ojciec) 1885-1945* (Bolesławskie Zeszyty Historyczne nr 38, 2020).

Współredagował z J. Liszką książkę wydaną przy wsparciu Rady Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa w Warszawie *Bolesławska opowieść niepodległościowa 1924-1920* (Bolesławskie Zeszyty Historyczne nr 33, 2009) oraz *Bolesławscy mistrzowie rzeźby, Paweł Turbas (1851-1921), Władysław Turbas (1884-1950) i inni* (Bolesławskie Zeszyty Historyczne nr 34, 2011), z P. Szlęzakim przygotował album pt. *Bolesław i Okolice* (2010), a z J. R. Chojowskim *Niech Gra, Zakładowa Orkiestra Dęta Zakładów Górniczo-Hutniczych, „Bolesław” S.A. w Bukowni* (2020).

Swoje artykuły z dziedziny historii sztuki oraz tradycji i historii regionu publikował w prasie lokalnej: „Bolesławskich Prezentacjach” i „Korzeniach” oraz innych wydawnictwach zajmujących się utrwalaniem wiedzy o regionie. Najważniejsze z nich to *Utrwalanie tradycji* [w:] Józef Liszka, BZH nr 26, *Dworek w Bolesławiu – będzie jak nowy* [w:] Nasz Powiat, nr 6(06), *Paweł Turbas – Wspomnienie mistrza w 89 rocznicę śmierci* [w:] Ilkusiana. Powiatowa i Miejska Biblioteka Publiczna w Olkuszu. Półrocznik nr 1 (2) maj 2010, *Stefan Honiek - żołnierz Andersa* [w:] Ilkusiana. Powiatowa i Miejska Biblioteka Publiczna w Olkuszu. Półrocznik nr 1 (6) maj 2012, *Legioniści z gminy Bolesław w 100. rocznicę odzyskania niepodległości* [w:] Ilkusiana. Powiatowa i Miejska Biblioteka Publiczna w Olkuszu. Półrocznik nr 2 (19) listopad 2018, *Bolesławski Pałac* [w:] Ilkusiana. Powiatowa i Miejska Biblioteka Publiczna w Olkuszu, półrocznik nr 2(25), listopad 2021.

W 2019 roku, z okazji obchodów 740-lecia Bolesławia zaprojektował specjalne tablice

(zdobiące do dziś ogrodzenie bolesławskiego parku) oraz przygotował cykl artykułów o znanych postaciach, które na przestrzeni wieków gościły w Bolesławiu, a odegrały ogromny wpływ na losy i wydarzenia w Polsce: Bolesławie V Wstydliwym, Stanisławie Augustie Poniatowskim, płk. Francesco Nullo, gen. Józefie Hallerze oraz biskupie, kardynale i wreszcie papieżu Janie Pawle II – Karolu Wojtyła oraz prymasie Polski, kardynale Stefanie Wyszyńskim.

Był autorem obszernego opracowania na temat pałacu w bolesławskim parku pochodzącego z XVI wieku należącego do rodziny Romiszewskich, a potem Chełmskich, rozebranego na początku XX wieku na polecenie ówczesnego zawiadowcy Franciszka Jasińskiego oraz współautorem górniczo-odlewniczej historii terenu w centrum Bolesławia. Zebrał informacje o Bolesławie Zmysłu - bohaterze wojny polsko-bolszewickiej 1920 roku, pochowanym na przykościelnym cmentarzu w Bolesławiu, a upamiętnionym, dzięki aktywnej współpracy T. Sawickiego z krakowskim Oddziałem Biura Upamiętniania Walk i Męczeństwa Instytutu Pamięci Narodowej.

W 2022 roku opisał stuletnią historię Ochotniczej Straży Pożarnej w Laskach.

Ostatnio pracował nad opracowaniem książek o Władysławie Dukacie – wieloletnim wójcie gminy, który pełnił tę funkcję na krótko przed, a potem po II wojnie światowej oraz o kapliczkach znajdujących się na terenie gminy Bolesław.

Brał udział w konferencjach i sesjach popularnonaukowych z odczytami: *Utrwalanie tradycji* - Sesja popularnonaukowa w Staropolskim Dworcu w Krzykawce pn. *Legenda-Podanie-Historia* (2005), *Strażnice i strażacy w stulecie powstania OSP w Bolesławiu* - II Bukowieńskie spotkania naukowe organizowane przez Miejski Ośrodek Kultury, Urząd Miasta w Bukowni i Akademię Pedagogiczną w Krakowie (2007), *100. Rocznica odzyskania niepodległości w olkuskiem* - Pałac Schoena w Sosnowcu (2018).

Zainicjował i współorganizował konferencje popularnonaukowe pn. *730 lat Bolesławia* (2009) oraz pn. *740 lat Bolesławia* (2019), podczas których wygłosił także odczyty.

Swoją rozległą wiedzę dzielił się z widzami i słuchaczami: *olkusz.tv - Historia Kościoła Rzymskokatolickiego w Bolesławiu* oraz *bolesławskie dworki*, Radio Kraków - *Pejzaże Regionalne*: audycja pt. *Józef Liszka, życiorys zawodowy i twórczy*, Radio Kraków - audycja pt. *Niech Gra, 150 lat istnienia Zakładowej Orkiestry Górniczo-Hutniczej „Bolesław” w Bukowni*.

Radio Kraków - audycja - 08.11.2020

Prowadził też zajęcia popularyzujące historię regionu, jego tradycje i zasłużone dla tego terenu postacie w przedszkolach, szkołach, ośrodkach kultury i bibliotekach.

Współpracował z kościołami na terenie Diecezji Sosnowieckiej. Był autorem projektu, a potem współwykonawcą Ołtarza Miłosierdzia Bożego w kościele rzymskokatolickim w Bolesławiu. Przyczynił się do odnalezienia witraży autorstwa Władysława Jastrzębskiego, które obecnie zdobią okna prezbiterium bolesławskiego kościoła. Zaprojektował, a następnie współrealizował wykonanie ołtarza oraz prezbiterium w kościele polskokatolickim w Krzykawie - Małobądzu. Brał udział w restaurowaniu zgodnie ze sztuką konserwatorską (prace i dokumentacja) kaplic i kapliczek w Ujkowie Nowym, Wodącej i Krzykawie. Do czasów reorganizacji był członkiem Diecezjalnej Komisji do Spraw Budowy i Konserwacji Kościołów i budynków.

Był inicjatorem utworzenia Społecznego Komitetu Odbudowy Pomnika Wolności powstałego w 1919 roku, a zniszczonego podczas II wojny światowej. Dzięki ogromnemu zaangażowaniu T. Sawickiego odbudowany pomnik, upamiętniający 30 mieszkańców gminy Bolesław, poległych w latach 1914-1920 oraz wszystkich, którzy oddali swe życie w walkach o wolność Polski, został odsłonięty w bolesławskim parku w 2 maja

2010. Od tego czasu, podobnie jak w okresie międzywojennym, przy pomniku odbywają się uroczystości patriotyczne w ramach gminnych obchodów Dnia Flagi Rzeczypospolitej Polskiej (2 maja) i Narodowego Święta Niepodległości (11 listopada).

Zainicjował nadanie Gminnemu Ośrodkowi Kultury (obecnie Centrum Kultury) imienia Marii Płonowskiej oraz doprowadził do uratowania pomnika wielkiej malarki, znajdującego się na bolesławskim cmentarzu.

To z jego inicjatywy piwnice dworcu w Krzykawce, który T. Sawicki tak bardzo ukochał, wypełniły się eksponatami, które mieszkańcy gminy przynosili, by je „ocalić od zapomnienia”.

Był współautorem mapy turystycznej „Gmina Bolesław” (2004), autorem serii pocztówek z ciekawymi obiektami Gminy Bolesław, a także autorem projektu standardu dla Szkoły Podstawowej w Podlipiu i projektu okładki na płytę „Anioły” dla Szkoły Podstawowej nr 2 w Bukowni.

Niewielu pamięta, że Tomasz Sawicki w roku szkolnym 1991/1992 był nauczycielem w Szkole Podstawowej im. Stanisława Staszica w Bolesławiu, a w roku szkolnym 2018/2019 (od września do grudnia 2018 roku) także w Zespole Przedszkolno-Szkolnym w Krzykawie.

Był radnym Rady Gminy Bolesław IV kadencji (28.08.2005r. do końca kadencji w 2006 roku) i V kadencji (w latach 2006 – 2010).

Do 2020 roku pracował w Centrum Kultury im. M. Płonowskiej w Bolesławiu na stanowisku kierownika Działu Edukacji Regionalnej i Pracy Twórczej, a ostatnio jako kustosz w Gminnej Bibliotece Publicznej im. Waśniewskich w Bolesławiu

Za swoją działalność, w szczególności tę o charakterze charytatywnym, dr n. hum. Tomasz Sawicki otrzymał w 2020 roku Order Świętego Stanisława - Krzyż Komandorski III klasy.

W uznaniu zasług za kultywowanie pamięci o historii i tradycji regionu z inicjatywy Wójta Gminy Bolesław, a na wniosek Starosty Olkuskiego został uhonorowany w 2022 roku medalem „Pro Patria”.

Order św. Stanisława - fot. Piotr Szlęzak

Dekoracja medalem „Pro Patria” i gratulacje wójta

Wspomnienia

Prof. dr hab. Dariusz Nawrot, Instytut Historii Uniwersytetu Śląskiego

Śp. Tomasz Sawicki

Śp. Tomka Sawickiego poznałem, gdy jako doktorant w Instytucie Historii Uniwersytetu Śląskiego otwierał przewód u prof. dr hab. Janusza Gruchały. Tematem jego dysertacji była postać Władysława Zabawskiego, publicysty i działacza społeczno-politycznego na Śląsku w I połowie XX wieku. Po śmierci promotora to ja stałem się nowym opiekunem Jego pracy. Mam satysfakcję, że to to pod moim kierunkiem zebrane przez Tomka materiały zostały przygotowane w formie pracy doktorskiej, obronionej w 2017 roku. Tomek z wielkim zaangażowaniem pracował nad biografią Zabawskiego, tworząc bardzo cenną monografię działalności tej ważnej postaci życia politycznego międzywojennego Śląska. Z równie wielkim zaangażowaniem i prawdziwą pasją Tomek zajmował się historią lokalną Zachodniej Małopolski, publikując na ten temat wiele prac. Byłem świadkiem, a czasami uczestnikiem, wielu przedsięwzięć, które miały przywrócić i zachować historię Jego Małej Ojczyzny, wzbogacając świadomość historyczną lokalnej społeczności. A to ślad, który pozostanie po Tomku na zawsze.

Ks. Sylwester Kulka – proboszcz Parafii pw. Macierzyństwa Najświętszej Maryi Panny i św. Michała Archanioła w Bolesławiu, dziekan Dekanatu Sławkowskiego

Wspomnienie śp. Tomasza Sawickiego

Pan Tomasz Sawicki był chyba jednym z pierwszych, których poznałem po objęciu tejże parafii. Tuż po jej objęciu, a nawet jeszcze przed, kiedy podejmowaliśmy prace związane z przygotowaniem mieszkań, tak

dla mnie, jak i wikariuszy. Pytał, w czym może pomóc. A potem dla początkującego proboszcza był źródłem informacji, gdzie trzeba załatwiać ważne sprawy, kto może pomóc. I tak rodziła się nić zaufania, która z czasem stawała się coraz mocniejsza.

Jedną z pierwszych decyzji, podjętą wspólnie, było przeniesienie obrazu Jezusa Miłosiernego z przedsionka kościoła, gdzie był planowany, do środka świątyni. Nie było jeszcze obrazu i nie było ołtarza, dlatego można było taką decyzję podjąć dość łatwo. Projekt ołtarza, do którego namalował później obraz „Jezu, ufam Tobie” oraz św. Faustynę Kowalską i św. O. Pio, to jego dzieło.

Rok później, z racji obchodów 100-lecia konsekracji naszej świątyni, zrodził się pomysł, by upamiętnić je wydaniem monografii przybliżającej wnętrzu świątyni. Ogró pracy włożonej w to dzieło przez pana Tomasza, umożliwił lepsze poznanie, co kryją, kogo przedstawiają wszystkie ołtarze w kościele. Książka „Kościół bolesławski w 100-lecie konsekracji” docierała w najbardziej odległe zakątki kraju i świata. To też jego zasługa.

Parafialny kościół był mu szczególnie bliski. Wszystkie prace, jakie w nim były podejmowane, miały na sobie ślad jego rąk. Pomagał, gdy trzeba było odnowić polichromię w przedsionku kościoła, przewieźć i odnowić ławki z kaplicy w Tlukience, wyczyścić drzwi, pomalować i odnowić krzesła. Nawet, gdy nie mógł osobiście wziąć udziału w pracach, to zawsze służył fachową poradą i wiedzą. Ileż to razy odnawiał przykościelne figury Matki Bożej i świętych, dając im nowe życie.

Szczególną miłością pana Tomasza, co wynikało z jego artystycznego ducha, były coroczne dekoracje Grobów Pańskich i Stajenek Bożonarodzeniowych. Przygotowanie ich było szczególną celebracją. Już dużo wcześniej spotykaliśmy się, omysławiając ich projekt. Potem już bezpośrednio przed świętami przychodził czas ich wykonania. I choć w trakcie realizacji projekt ulegał licznym modyfikacjom, to ostatecznie przyjemnie było patrzeć, jak z chaosu rodziły się małe dzieła sztuki. Siadaliśmy na końcu prawej nawy i sami podziwialiśmy swoje dzieła. Potem przychodziła czas na późnowieczorną pizzę na plebanii i planowanie kolejnych dekoracji.

Panu Tomaszowi zawdzięczamy też koncerty kameralnej orkiestry Polskiego Radia i Telewizji. Niezapomnianym pozostanie koncert z okazji kanonizacji Papieża: Jana Pawła II i Jana XXIII. Potem kolejny „Cztery pory roku” z udziałem skrzypka światowej sławy Konstantego Andrzeja Kulki. T. Sawicki umiał doskonale wykorzystać więzy rodzinne i znajomości dla dobra nas wszystkich.

Był do dyspozycji zawsze, gdy trzeba było pomóc. Cieszył się każdym odnowionym ołtarzem, każdą nową inwestycją. Często okupione było to jego wolnym czasem, a może i zdrowiem. Był moim ostatecznym cenzorem i wyrocznią, gdy projektowałem kolejne odpustowe zaproszenia lub wybierałem projekt plakatu i dyplomu na konkurs patriotyczny. Przecież on się na tym znał.

Był... Można by tak jeszcze wiele. Tylko ta forma czasownika „był” jakoś mi nie pasuje.

Jan Ryszard Chojowski – emerytowany górnik, pasjonat historii

Światelko pamięci zapalam Tobie, Tomku
(wspomnienie o Tomaszu Sawickim)

Ten jesienny, smutny dzień 27 października 2023 roku na zawsze pozostanie w mojej pamięci. Niebo płakało deszczem. Panie, Ty płaczesz? Przecież to mnie płakać trzeba.

Jak grom z nieba spadła na mnie ta wiadomość. W mgnieniu oka przypomniałem sobie ważne chwile. Niektóre z nich aż za dobrze pamiętam.

Pamiętam pierwsze nasze spotkanie 14 września 2001 roku w staropolskim dworcu w Krzykawce. Dziwnym zbiegiem okoliczności tam właśnie odbyło się pożegnalne spotkanie z okazji mojego przejścia na emeryturę. Ty byłeś wówczas opiekunem tego miejsca. To Ty wtedy sprawiłeś, że ta ważna dla mnie chwila nabrała niepowtarzalnego charakteru. Przy rozpalonym ogniu w kominku i relaksacyjnej muzyce łatwiej było poczuć się emerytem.

Pamiętam, że próbkę swojego talentu dałeś mi poznać podczas prac renowacyjnych kapliczki stojącej w a w parku. Stanąłem teraz w myślach przed tą figurą Pocieszycielki Utrapiionych z nadzieją, że Ona ukoji ból, a Ona jakby sama strapiona, powtarzała tylko: Kto teraz odnowi moje szaty stojącej i czuwającej w bolesławskich kapliczkach? Kto teraz dobrą radą, sugestią wesprze proboszcza? Zamyśliła się Matka... a ja razem z nią. Kto, kto, kto... – powtarzało echo.

Choć je pamiętam, nie wymienię tutaj wszystkich dat, ważnych dla mnie momentów, ale o jednym wspomnę.

W roku 2017 (24 marca) na Twoje zaproszenie w krzykawskim dworcu stawili się: Józef Liszka, Ryszard Wnuk, Zbigniew Adamczyk. Ja także tam byłem. Pełniłeś wówczas obowiązki dyrektora CK im. M. Płonowskiej. Wyszleś z inicjatywą utworzenia czegoś w rodzaju grupy miłośników Bolesławia pod nazwą „Bolesławska (Lokalna, Niezależna, Obywatelska – jak zwał, tak zwał) Inicjatywa Historyczna”. Miałaby ona w pierwszej kolejności podtrzymać dwudziestoletnią wówczas tradycję wydawania „Korzeni” – dwumiesięcznika, pisma społeczno-kulturalnego. To wydawnictwo było zagrożone likwidacją w związku z odejściem z czynnego życia zawodowego jego dotychczasowego redaktora naczelnego, pana Józefa Liszki. Inicjatywa z satysfakcją została przyjęta i prace ruszyły. 28 kwietnia odbyło się drugie tego typu spotkanie, rodziły się konkrety. Nie Twoją winą było, że po czasie pomysł nie doszedł do skutku. Ubywa nas...

Nie sposób zapomnieć także i tych bardziej osobistych doświadczeń.

Pamiętam, jak dokładnie trzy lata temu w październiku 2020 roku byłeś dla mnie więcej niż bratem. W okresie pandemii ko-

ronawirusa – nie zważając na ograniczenia, zagrożenie – z pomocą biegłych na każde wezwanie, dowożąc do szpitala wszystko, o co poprosiłem. Modlitewne Twoje wsparcie czułem i wiem, że pomagało. Pamiętam nasze rozmowy, rozumieliśmy się, często nie wypowiadając potoku słów.

Jeszcze w kwietniu bieżącego roku zaproponowałem wspólne napisanie książki o bolesławskim górnictwie. Wprawdzie nie byłeś górnikiem, ale i ten rozdział historii Bolesławia nie był Ci obcy, a tym bardziej obojętny. Już wówczas miałeś dużo problemów, ale udzieliłeś mi cennych rad. Mimo że nie cytowałem ich dosłownie, w większości starałem się je wykorzystać. Mam nadzieję, że nie nadużyję zaufania przyjaciół, jeśli powiem, że górnicy bolesławscy są Ci wdzięczni.

Na koniec jeszcze jedno wspomnienie osobiste. 8 sierpnia 2023 roku wraz z Panią zarządzającą Fundacją ZGH „Bolesław”, Panią Małgorzatą Łaskawiec i Panią Aliną Włoch, odwiedziliśmy Cię w bibliotece w Krzykawce. Warto w tym miejscu przypomnieć, że w pewnym okresie z Fundacją byłeś związany jako członek jej Zarządu. Cieszyliśmy się wówczas swoją obecnością: Ty naszą, my Twoją. Kto z nas wówczas pomyślał, że po raz ostatni się widzimy.

Dlaczego odszedłeś, Przyjacielu? Przecież Twojego pogrzebu nikt nie planował, przecież tyle spraw pozostało niezakończonych...

nich, tyle tajemnic nieodkrytych, tyle słów niewypowiedzianych, tyle zdań nienapisanych. Ty potrafiłeś mówić o Bolestawiu, jakby on był co najmniej ósmym cudem świata. Podziwiałem Cię przede wszystkim za to, że chociaż rodem nie byłeś stąd – Bolestaw, jego historia, mieszkańcy – zawsze tutejsze problemy leżały Ci na sercu. Tym bardziej autentycznymi były Twoje słowa, gdy mówiłeś: „...sami nie wiecie, co posiadacie”.

Tomasz Sawicki urodzony w 21 lutego 1963 roku w Bychawie woj. lubelskie. Zmarł w kwiecie wieku, 27 października 2023 roku. Do wieczności odszedł jako czynny pracownik, kustosz Gminnej Biblioteki Publicznej im. Waśniewskich w Bolestawiu.

Tomasz Sawicki to malarz, rzeźbiarz, restaurator zabytków, pisarz i historyk z tytułem doktora nauk humanistycznych, ale przede wszystkim społecznik, jak to się mówi, działacz „z krwi i kości”. Tomasz był człowiekiem niezwykłym, z którym chciało się przebywać, korzystać z jego mądrości; był skromny, pogodny, życzliwy. Był obywatelem zatroskanym o swoją drugą małą ojczyznę.

Wysoko cenię Twój talent Tomku i cieszę się, że było mi dane spotkać Cię na swojej drodze. Spoczywaj w pokoju, Przyjacielu!

P. S. W tej wersji wspomnienia pominąłem wszystko, co Tomek zrobił dla parafii, dla Bolestawia, a nawet dla ZGH „Bolestaw”, czy dla innych kościołów w diecezji. Po prostu uznałem, że nie mnie oceniać ten zakres Jego dokonania.

Jacek Sypień – historyk, dziennikarz, regionalista

Za wcześniej, Tomku. Za wcześniej.

Znaliśmy się z Tomkiem przez trzydzieści lat. Kiedy na początku lat dziewięćdziesiątych pracowałem w Przeglądzie Olkuskim, który założyliśmy z grupą przyjaciół, byłem częstym gościem w Bolestawiu, gdzie pracował Tomek. Połączyła nas pasja do poznawania i popularyzacji historii regionalnej, a także znajomość ze śp. Józefem Liszką – nestorem bolestawskich regionalistów. Zawsze wiedziałem, że mogę na Niego liczyć, gdy potrzebowałem jakiejś informacji z dziejów Bolestawia i okolic. Wystarczyło zadzwonić, czy wysłać maila. „Witaj przyjacielu. W czym mogę ci pomóc” – tak zawsze rozpoczynał rozmowę telefoniczną. Był niesamowicie uczynny i życzliwy. Po prostu dobry człowiek.

Było po Nim widać autentyczną pasję i zaangażowanie się w lokalne sprawy. Pamiętam nasze dyskusje nad artykułami, jakie publikował w „Ilcusianach”. Ostatni raz rozmawialiśmy kilka miesięcy przed Jego śmiercią. Mówił o swoich planach wydania książki o kapliczkach. Mielśmy też pomysł, aby wspólnie opracować i wydać drukiem ostatnią, niedokończoną książkę śp. Józefa Liszki o zabytkach budownictwa na terenie gminy Bolestaw. Zastanawialiśmy się, jak podzielić się pracą przy przepisywaniu rękopisów. Wiedziałem, że jest chory, ale entuzjazm, z jakim podchodził do tego pomysłu pozwalał mi sądzić, że uda nam się go zrealizować. Nie udało się. Bardzo nam Cię będzie brakowało Tomku. Żegnaj.

(tekst ukazał się w 29 numerze czasopisma „Ilcusiana” wydawanego przez Powiatową i Miejską Bibliotekę Publiczną w Olkuszu)

Olgerd Dziechciarz – poeta, prozaik, felietonista

O Tomku Sawickim wspomnienie

W wieku 60 lat zmarł Tomasz Sawicki, człowiek ze wszech miar porządnym – utalentowany, bo artysta potrafiący malować, rzeźbić, tkąć, wyrabiać piękną ceramikę; do tego człowiek wykształcony, doktor nauk humanistycznych, znawca historii sztuki, pracowity, autor wielu książek o historii regionu, w tym bardzo cennej monografii kościoła w Bolestawiu.

Przed wszystkim Tomek był mądrym, ciepłym facetem, z którym rozmowa była prawdziwą przyjemnością, bo można się było od niego nie tylko wiele dowiedzieć, ale i wspólnie pośmiać się z absurdów życia w małych społecznościach.

Znaliśmy się tyle lat, nieustannie umawialiśmy się na wspólną „posiadówkę”, ale jakoś zawsze brakowało czasu. Teraz czas zakpił z nas i się skończył. Mam o to do siebie żal. Myślę, że wszyscy będziemy teraz tęsknić za Tomkiem, bo jednak są ludzie niezastąpieni i On był właśnie taką osobą.

Franciszek Rozmus – fotograf, wiceprezes Stowarzyszenia „Szansa Białej Przemyśli”

Tomek Sawicki

Tomek Sawicki był człowiekiem o szerokim horyzontach. Z tego powodu współpraca z nim była przyjemnością. Znakomicie rozumieliśmy się wzajemnie. Jak mogłem dostrzec, podobne relacje miał też z innymi ludźmi.

Realizowaliśmy wspólnie wiele projektów, które były związane z historią ziemi olkusko-bolestawskiej, takich jak filmy, wydawnictwa książkowe, działania plastyczne albo wydarzenia kulturalne. Przy nagrywaniu filmów nie trzeba było w zasadzie niczego powtarzać, Tomek posiadał znakomitą wiedzę w tematach, o których mówił i które przedstawiał.

Należy tu szczególnie wspomnieć o moim filmie opisującym historię parafii w Bolestawiu. Piękny kościół – pięknie przedstawiony przez Tomka. Można tam usłyszeć opisy szczegółów architektury i wystroju tej świątyni. Jest to też film wyjątkowy i niepowtarzalny dzięki ludziom w nim występującym, m.in. Józefowi Liszkę i Henryka Czerniaka, który pracował w czasie wojny w kamieniołomie razem z Karolem Wojtyłą. Pan Henryk wspomina w nim swoje wspomnienia ze wspólnej pracy i koleżeństwa z przyszyłym papieżem.

Innym razem Tomek poprosił mnie o napisanie rozdziału do jego książki o historii Bolestawia na rocznicę 730-lecia. Opisałem tam historię katastrofy górniczej z 1609 r., która jest upamiętniona freskiem w bazylice na Jasnej Górze. Kopalnia, w której wydarzyła się ta katastrofa, mogła się znajdować na terenie dzisiejszej gminy Bolestaw, bowiem teren ten znajdował się wówczas w granicach królewskiego miasta Olkusza. Zagadnienia historii górniczej naszej ziemi były głównym obszarem naszej współpracy. Mielśmy w tym obszarze wiele wspólnych przemyśleń i pomysłów. Szkoda, że z powodu złego stanu zdrowia, nie był w stanie uczestniczyć osobiście we wszystkich podejmowanych działaniach.

Znakomitą pamiątką, która pozostała mi po Tomku, są wielkoformatowe rysunki fresków z olkuskiej bazyliki, przedstawiające gwarków trzymających herb Olkusza i Orła Białego. Są to najstarsze wizerunki górników w Polsce, pochodzące z 1592 r. Miały być punktem wyjścia do realizacji następnych projektów. Niestety Tomek odszedł przedwcześnie.

Zawsze będę Tomka miło wspominał jako człowieka, któremu nie trzeba było dwa razy tłumaczyć tych samych rzeczy, co w dzisiejszym skomplikowanym świecie staje się wartością coraz rzadszą.

Na tym kończę moje krótkie wspomnienie.

Cześć Tomek.

Iwona Skupińska – artysta plastyk, strażnik instruktor w Centrum Kultury im. Marii Płonowskiej w Bolestawiu

Wspomnienie o Tomku

Nie wiem, co powiedzieć...

Nie wiem, co powiedzieć, może tyle, że dziękuję. Za czas, który mogłam spędzić z Tomkiem, za wspólne plenery, zainteresowania, miłość do rzeczy pięknych i z duszą, za to, że wiele potrafił, m.in. naprawiać zabytkowe zegary, za rozmowy o wszystkim,

za książki, za jego charakter, za poczucie humoru, za opowieści, za to, że nie marnował czasu, za pracowitość i wiarę.

Ludzie są jak płatki śniegu, piękni, każdy inny, lecz zbyt szybko topnieją...

Tomek to rzadkie połączenie artysty, regionalisty, społecznika.

Cenił sobie autorytety, takie jak profesor Zin, uczył się od najlepszych. Był synem zegarmistrza, więc do pracy podchodził w iście zegarmistrzowski sposób, wszystko chodziło jak w szwajcarskim zegarku.

Miał dobre serce. Oczywiście jak każdy z nas walczył ze swoimi „demonami”, jednak zawsze był bliżej aniołów. Myślę, że nikt go nie będzie potrafił zastąpić. Wielki żal, że odszedł.

Dobrze wspominam wspólne plenery zwłaszcza ten w Słowenii, gdzie byliśmy na Sympozjum Ceramicum. Był wtedy w swoim żywiole, malował ceramikę. Zawiózł ekipę artystów i bezpiecznie przywiózł do Polski. Silny mężczyzna o dobrej duszy i wrażliwości, której się nie wstydził. Dla mnie był jak brat, może nawet o tym nie wiedział. Śmiało mogę powiedzieć, że urządził mi mieszkanie zabytkowymi meblami i zrobił świetną renowację. Wiele potrafił.

Michał Maślowski – Naczelnik Oddziałowego Biura Edukacji Narodowej IPN w Krakowie

Tomek

Tomka Sawickiego poznałem przy okazji wspólnych projektów edukacyjnych realizowanych w Dworcu w Krzykawce. Początkowo, kiedy przedstawił się dr Tomasz Sawicki, myślałem, że przede mną pojawił się poważny naukowiec. Bardzo szybko jednak okazało się, że spotkałem się z ciepłym i miłym człowiekiem pełnym pasji historycznej i pomysłów do realizacji.

Bardzo zaimponowała mi jego wiedza historyczna i zebrane informacje o regionie, ale również o ludziach mieszkających w gminie Bolesław, które posiadał.

Tomek był wybitnym specjalistą w zakresie historii swojego regionu, była to jego pasja życiowa. Od razu zrodził się ciekawy pomysł edukacyjny dotyczący albumu z okresu I wojny światowej. Mieliśmy się zabrać za to niedługo czasie.

Będzie Tomka brakować jako człowieka wiedzy, ale również po prostu szczerego i otwartego na innych człowieka.

Małgorzata Łaskawiec, Prezes Fundacji ZGH Bolesław

Tomka znałam zbyt krótko...

To naprawdę była to zbyt krótka znajomość. Poznałam Tomka podczas pracy przy tworzeniu książki „Niech gra. Zakładowa Orkiestra Zakładów Górniczo-Hutniczych”, którą

pisał wspólnie z Janem Ryszardem Chojowskim. Potem niecały wspólny rok pracy w Fundacji ZGH. Ale już przy pierwszym spotkaniu, w trakcie naszej pierwszej rozmowy, odniosłam wrażenie, że mam do czynienia z niezwykle skromnym i taktownym człowiekiem. Skromność to cecha, która nie zawsze towarzyszy osobom mającym taki zasób wiedzy i tak wiele talentów.

Tak, Tomek to człowiek wielu talentów, które miał okazję w swoim krótkim życiu rozwijać. Nie zawstydział słuchacza swoją wiedzą, ale zawsze służył pomocą i wsparciem. Na początku naszej znajomości nie miałam pojęcia, jaki dorobek artystyczny i publicystyczny posiadał Tomek. Nie mówił o sobie, nie ubolewał z powodu choroby, robił swoje i wykorzystywał każdą minutę swojego życia, nie odkładał życia na później, choć z pewnością zmagał się z wieloma problemami, których mogłam się tylko domyślać.

Ostatnie nasze spotkanie miało miejsce w sierpniu 2023 roku. Z Aliną Włoch i Janem R. Chojowskim odwiedziliśmy Tomka w Dworcu na Krzykawie. Jak zwykle w atmosferze ogromnej serdeczności. Czekał na nas z herbatą i ciasteczkami, z ciepłym słowem, żartował, był niezwykle pogodny. Podarował nam ze swoich prywatnych zbiorów „Katalog zabytków budownictwa przemysłowego w Polsce” Danuty Molendowej. Już zawsze tę cenną pozycję książkową będę kojarzyć z Tomkiem, a to również z tego względu, że zarówno Tomek, jak i Danuta Molenda nie pochodzili z naszych stron, a tak dużo posiadali wiedzy na temat historii naszej małej ojczyzny, co zapisali w swoich licznych opracowaniach.

Bardzo się cieszę, że miałam okazję poznać Tomka, choć to była zbyt krótka znajomość...

Joanna i Marcei Nowakowie – przyjaciele

Wspomnienie o Tomku

„Ludzie, których kochamy, zostają na zawsze, bo zostawili ślady w naszych sercach.”

Tomek Sawicki to ktoś, kogo trudno poszuflakować, streścić, opisać, bo on wymykał się schematom i z całą pewnością był nietuzinkowy. To człowiek wielu talentów, erudyta i bystry obserwator, artystyczna dusza. Ciekawy świata, jedną z jego pasji była historia naszego kraju i najbliższej okolicy, miał ogromną wiedzę i również wielki dar dzielenia się nią z innymi.

Z benedyktyńską dokładnością wyszukiwał różne informacje, segregował je, układał, łączył i powstawały książki, o tym, co było mu bliskie i co chciał przekazać innym. Była w nim właśnie ta pasja dokumentalisty, to, co ulotne, utrwał słowem, pędzlem, czy ołówkiem. Znał chyba każdy zakątek naszego regionu, z żużłowatą przywrać życie starym meblom i na nowo poruszał serca zegarów.

Tomka zapamiętamy jednak przede wszystkim jako dobrego, pełnego ciepła i empatii

człowieka, który kochał ludzi i miał niezwykłą łatwość zjednywania sobie ich sympatii. Kochał też życie, mimo że znał jego słodko – gorzki smak. Sprawy lubił załatwiać twarde, po męsku, a jednocześnie łatwo go było zranić. Był też wspaniałym gospodarzem, w miejscu, które ukochał. Potrafił opowiadać godzinami i, nie wiemy, jak to robił, nigdy nie było nudno w jego towarzystwie. Tomku, dziękujemy za Twoją pomoc, za serdeczność i gościnność, za wspólne wyjazdy i wybieranie choinki, za wieczorne przyjaciół rozmowy przy kawie, za poczucie humoru, świetne pomysły i inspiracje.

Nie żegnamy się z Tobą, by nie zrobiło się zbyt patetycznie, ale tak jak zawsze po codziennych rozmowach o życiu.

Dzięki za wszystko, do jutra przyjacielu...

Beata Bazan-Bagrowska – redaktor naczelna „Bolesławskich Prezentacji”

Do zobaczenia w Niebie!

Tomku,

kiedy patrzę w oczy Jezusa Miłosiernego – na obrazie, który namalowałaś dla bolesławskiej świątyni, myślę, Tomku, że to nie koniec. Bo tak naprawdę każdy koniec jest czegoś początkiem. Kiedy dziecko rodzi się, wydaje mu się, że to koniec. A to narodziny z łona matki dla świata. Tak samo odejście z tego świata, to wejście w inny wymiar, do innej przestrzeni, w innej formie. Tak jak woda zamienia się w parę wodną albo mgłę. Czasami śmierć jest jak wybawienie. To tak, jakby nas coś bolało i udało nam się zasnąć.

Słuchając tykania ponad 100-letniego zegara prababki mojego męża, czuję wdzięczność, że byłeś dla niego tak dobrym lekarzem. Przywracałeś zdrowie i życie starym zegarom, meblom, wspomnieniom, a nawet... pomnikom.

Wierzę, że tkasz gdzieś niebiańskie gobeliny i z natury malujesz wszystkich świętych. Że jesteś na wielkim plenerze w przestworzach. A przy Tobie Maria Płonowska, Józef Liszka, Ewa Książek – Imielska, Stasiu Jochymek, Georgij Safronow, Heniu Czerniak i wielu innych artystów, których trudno w tak krótkim „liście” wymienić.

Mieliśmy podobne, czasami czarne poczucie humoru, dlatego odważę się napisać coś, co myślę, że by Ci się spodobało. Miałaś tak piękny pogrzeb, ostatnie pożegnanie, że byli i tacy, którzy... Ci go zazdrościli.

W moim sercu pozostaniesz jako lojalny kolega, dobry szef, rzetelny, długoletni współpracownik „Bolesławskich Prezentacji”.

Do zobaczenia w Niebie!

Beata

**Zebrała i opracowała
Agata Borkiewicz**

15 listopada 2023 roku Wójt Gminy Bolesław wystąpił do Rady Gminy Bolesław z wnioskiem o nadanie pośmiertnie
śp. Tomaszowi Sawickiemu **tytułu „ZASŁUŻONY DLA GMINY BOLESŁAW”**.

Uroczystość z okazji 60-lecia Koła Emerytów PZERiI w Bolesławiu połączona z 10-leciem ufundowania Sztandaru

**60 lat wspólnie przeżytych - ileż dążeń, ileż starań
Po Sztandar złoto-błękitny ukoronowanie
naszych działań
Jesteśmy częstką emeryckiej braci, z tego
płyń nasza siła
Pod Sztandarem zjednoczeni, jesteśmy
jedną rodziną
Przekazać chcemy potomnym Związko-
wych działań wartości
I trwać pod naszym Sztandarem w obronie
ludzkiej godności
Nic nas nie dzieli, równiśmy wszyscy
Starsi już wiekiem, lecz jakże sobie bliscy**

18 listopada 2023 roku - pamiętna data w życiu emeryckiej braci z bolesławskiego Koła. Pani Barbara Rzońca – dyr. Centrum Kultury im. Marii Płonowskiej w Bolesławiu prowadzi ceremonię. Poczet sztandarowy - Stanisław Hejczyk, Leszek Wilk i Eugeniusz Straś - wprowadza Sztandar. Stoimy wzruszeni na baczność i przypominamy sobie złożone przed 10 laty przyrzeczenie:

**„Będziemy chronić, szanować i trwać pod
naszym Sztandarem w obronie ludzkiej
godności i będziemy godnie reprezentować
nasz Związek i gminę Bolesław”.**

Po przywitaniu gości: Krzysztofa Dudzińskiego – Wójta Gminy Bolesław i zastępcy Agaty Borkiewicz, zastępcy dyr. Biura Wojewody Małopolskiego - Ewy Gil, radnego Sejmiku Województwa Małopolskiego – Andrzeja Wójcika, przewodniczącej ZO PZERiI w Krakowie – Wandy Szelagowskiej i sekretarza – Stanisława Sroki, przewodniczącego ZR PZERiI w Olkuszu – Jana Straszaka, zastępcy Danuty Fulbiszewskiej i skarbniczki Teresy Struzik, wieloletniego przewodniczącego naszego Koła Tadeusza Rodasika nieobecnego z powodu choroby, którego reprezentuje żona Grażyna i wieloletniej sekretarki Ireny Perek oraz zastępcy przewodniczącej Koła Emerytów w Bukowni - Haliny Liszki, głos zabiera Józefa Krawczyk: „Pamiętajmy o tych, którzy tworzyli podwaliny Związkowi na terenie gminy i o tych, którzy tu byli przed nami i tej wspaniałej uroczystości nie doczekali, bo z pamięci o nich utkana jest nasza tożsamość” oraz prosi o powstanie i uczczenie minutą ciszy Ich pamięci.

Juliana Cieślak czyta krótką historię powstania Koła i następuje wzruszająca, podniosła chwila: wręczenie podziękowań, listów gratulacyjnych, a przede wszystkim wyróżnień.

Odnaczenia państwowe przyznane z inicjatywy Wójta Gminy Bolesław na wnio-

sek Wojewody małopolskiego przez Prezydenta RP Andrzeja Dudę: Srebrny Krzyż Zasługi otrzymuje Józefa Krawczyk, Brązowy Krzyż Zasługi – Jan Straszak. To wyraz uznania i wdzięczności za aktywną działalność na rzecz środowiska seniorów zrzeszonych w Polskim Związku Emerytów Rencistów i Inwalidów. Medalami dekoruje Ewa Gil z Biura Wojewody Małopolskiego, a towarzyszy jej w tym wójt Krzysztof Dudziński.

Nasze Koło Terenowe zostaje odznaczone przez Samorząd Województwa Małopolskiego - Srebrnym Medalem Polonia Minor, przez Zarząd Główny PZERiI w Warszawie, za pośrednictwem Zarządu Okręgowego PZERiI w Krakowie Pucharem w dowód uznania dla wieloletniej działalności. Nasz wieloletni działacz związkowy i były przewodniczący Tadeusz Rodasik zostaje uznany Honorowym Przewodniczącym Koła Terenowego w Bolesławiu, a Koło Terenowe otrzymuje od Zarządu Okręgowego PZERiI Dyplom Uznania za Całokształt Działalności. Otrzymujemy również Listy Gratulacyjne dla Koła i indywidualne wyróżnienia i podziękowania od Wójta Gminy Krzysztofa Dudzińskiego. Dyplomy Uznania za aktywną działalność na rzecz środowiska seniorów zrzeszonych w Kole Emerytów w Bolesławiu otrzymują Tadeusz Rodasik, Irena Perek, Jan Straszak i Józefa Krawczyk.

Wzruszeni pięknie dziękujemy za otrzymane odznaczenia, które będą nas zobowiązywać do aktywniejszej pracy. Część oficjalną kończy krótkie przemówienie i życzenia wójta Krzysztofa Dudzińskiego, a po niej Sztandar zostaje wyprowadzony.

Na salę wjeżdża tort i szampan, którym wznosimy toast na cześć Jubilatów z życzeniami dalszej owocnej pracy.

Monika Korpusik swoim fantastycznym głosem śpiewa pięknie kilka piosenek, zapraszając nas do tańca. Następuje wymiana życzeń, gratulacji, podziękowań i poczęstunku przy pięknie nakrytych stołach.

Humory wszystkim dopisują, więc tańce i wesołe śpiewy trwają do późnych godzin wieczornych, a zadowoleni uczestnicy dziękują za zorganizowanie wspaniałej uroczystości.

My też pięknie dziękujemy wszystkim za to, że w tym szczególnym dniu byli z nami. Dziękujemy Wójtowi Krzysztofowi Dudzińskiemu i dyr. Centrum Kultury Barbarze Rzońce za pomoc i zaangażowanie przy organizowaniu Jubileuszu 60-lecia naszego Koła Emerytów.

Przewodnicząca K.O. Józefa Krawczyk

Janina Lekston – pozostanie w pamięci nie tylko uczniów

Pani Janina Lekston rozpoczęła pracę nauczyciela w Szkole Podstawowej im. Stanisława Staszica w Bolesławiu we wrześniu 1965 roku. Przez całe swoje zawodowe życie, to znaczy do roku 1995, była z tą szkołą związana. Uczyla przede wszystkim chemii i fizyki. Prowadziła koło chemiczne, a przygotowani przez nią uczniowie brali udział w konkursach przedmiotowych i olimpiadach, zdobywając wysokie miejsca. Poważnie traktowała swoje obowiązki, ciesząc się autorytetem wśród uczniów i rodziców. Za swoją pracę była wielokrotnie nagradzana nagrodami dyrektora szkoły. Za wybitne osiągnięcia w pracy dydaktycznej i wychowawczej została uhonorowana także innymi prestiżowymi nagrodami. W 1975r. otrzymała nagrodę III stopnia Ministra Oświaty i Wychowania, w 1983 roku uzyskała nagrodę Kuratora Oświaty i Wychowania. W 1984 roku zosta-

ła odznaczona Złotym Krzyżem Zasługi za 20-letnią wyróżniającą pracę pedagogiczną.

Absolwenci szkoły, rodzice uczniów oraz współpracownicy wspominają ją jako bardzo wymagającego, ale jednocześnie pełnego pasji pedagoga angażującego się w życie szkoły. Pani Janina, choć wzbudzała respekt, była człowiekiem o wielkim sercu, pełnym ciepła i nadzwyczajnej dobroci. Kochała pracę, a dobro ucznia było dla niej zawsze najważniejsze.

Ksiądz Jan Twardowski napisał: „Nie umiera ten, kto trwa w pamięci żywych”. Pani Janina na zawsze pozostanie w pamięci nauczycieli, pracowników szkoły, wdzięcznych uczniów i rodziców.

Małgorzata Dyrda

Iwona Sośnierz

*Szkoła Podstawowa
im. St. Staszica w Bolesławiu*

Oddał swoje ciało nauce

Wczwartek, 9 listopada 2023 roku o godzinie 11:00 w Parku Pamięci w Rudzie Śląskiej odbył się uroczysty pochówek i pożegnanie donatorów Śląskiego Uniwersytetu Medycznego w Katowicach. Donatorzy to osoby, które po śmierci oddały swe ciała nauce, a ich pochówek na uczelni jest formą uczczenia i upamiętnienia ostatniej woli darczyńców. Pośród 56 donatorów pochowanych w Parku Pamięci znalazła się urna z prochami druha Ochotniczej Straży Pożarnej w Bolesławiu, Andrzeja Łukowskiego.

Andrzej Łukowski (ur. 25.01.1949 – zm. 28.10.2022) – inżynier, strażak.

Ukończył Wyższą Szkołę Rolniczą w Poznaniu na kierunku: Technologia rolno-spożywcza. Pracował w Katowicach. Odpowiadał za produkcję i dystrybucję pieczywa dla całego województwa katowickiego, a potem śląskiego. W 1999 roku, po przejściu na emeryturę, zamieszkał wraz z rodziną w Bolesławiu. W 2002 roku wstąpił do Ochotniczej Straży Pożarnej w Bolesławiu. Od 2009 do 2016 roku pełnił w OSP funkcję sekretarza, w latach 2016 -2021 – skarbnika, a od 2021 roku aż do śmierci funkcję Przewodniczącego Komisji Rewizyjnej. Był członkiem Zarządu Gminnego Związku Ochotniczych Straży Pożarnych w Bolesławiu. Za działalność w straży został odznaczony dwukrotnie brązowym medalem „Za zasługi dla pożarnic-

stwa” (2013r.) i srebrnym medalem „Za zasługi dla pożarnictwa” (2017r.). Był bardzo lubiany i szanowany przez braci strażacką, zwłaszcza przez młodych druhow.

Andrzej Łukowski nie poprzestał na pełnieniu służby na ziemi. Postanowił oddać swe ciało, by po śmierci mogło służyć nauce.

O tym szlachetnym geście wspominał podczas uroczystego pochówku 9 listopada 2023 roku prof. Jerzy Stojko - prorektor ds. studentów Śląskiego Uniwersytetu Medycznego w Katowicach:

- Przed nami urny z prochami 56 osób, które zdecydowały, by ich ciała mogły służyć studentom do badań i nauki anatomii. Dzięki temu są lepszymi specjalistami i skuteczniej mogą pomagać pacjentom. Podarowanie nauce swojego ciała dla młodych adeptów medycyny oznacza możliwość skorzystania z najdoskonalszego atlasu anatomicznego. W sposób szczególny zobowiązuje to do szacunku i wdzięczności.

Na uroczystości przybyły władze uczelni, studenci i rodziny donatorów. Śp. Andrzeja Łukowskiego żegnali także drhowie OSP w Bolesławiu, którzy na tę okoliczność wystawili sztandar jednostki.

*Oprac. na podstawie materiałów OSP
w Bolesławiu,*

zdjęcia z archiwum OSP w Bolesławiu

CENTRUM KULTURY IM. MARII PŁONOWSKIEJ W BOLEŚLAWIE
SERDECZNIE ZAPRASZA
DZIECI I RODZICÓW
NA
MIKOŁAJKI
ŚRODA - 06.12.2023R.
DWÓR W BOLEŚLAWIE
GODZ. 17.00

W PROGRAMIE:
Teatrzyk pt. „Bałwanek w opałach”
Wspólne śpiewanie piosenek o MIKOŁAJU
Wręczenie prezentów
i zdjęcia ze Świętym Mikołajem

Osoby zainteresowane prosimy
o kontakt z pomocnikami
ŚW. MIKOŁAJA
pod nr tel. 32 642 40 73
lub osobiście w Centrum Kultury

Mikołajki tuż, tuż!

Zapraszamy!!!

FRESH-DENT

Karolina Dębska
GABINET STOMATOLOGICZNY☎ 696-382-504 ul. 1 Maja 107B Bukowno
wejście od ul. Dworcowej

Gabinet stomatologiczny świadczy usługi dentystyczne:

- ☒ Leczenie zachowawcze dzieci i dorosłych
- ☒ Leczenie kanałowe
- ☒ Korony i mosty porcelanowe
- ☒ Protezy akrylowe, szkieletowe, kombinowane
- ☒ Usuwanie zębów mlecznych i stałych
- ☒ Profesjonalna higienizacja (scaling + piaskowanie)

W gabinecie przyjmuje chirurg stomatologiczny.

Gabinet jest zaopatrzony w cyfrowy aparat RTG do zdjęć pantomograficznych, RTG punktowy i mikroskop zabiegowy. Sedacja wziewna gazem rozweselającym.

Gabinet czynny w godzinach:

Pn, Śr, Pt 9:00 – 18:00
Wt 14:00 – 20:00 Czw 9:00 – 20:00Rejestracja telefoniczna pod nr 696 382 504
www.stomatologia-bukowno.pl

REKLAMA

Centrum Stomatologii
EUROMEDIC

Lekarz dentysta: Agnieszka Knapik – Woźniak

ZAKRES USŁUG:

leczenie zachowawcze dzieci i dorosłych
leczenie endodontyczne (kanałowe)
profilaktyka stomatologiczna
(lakowanie, lakierowanie, fluoryzacja)
protetyka
protezy całkowite i częściowe
protezy szkieletowe
protezy nylonowe
korony i mosty (kompozytowe, porcelanowe)
leczenie i usuwanie zębów w znieczuleniu ogólnym
(narkoza)

GODZINY PRZYJĘĆ:

poniedziałek 9.00– 13.00 i 16.00–20.00
wtorek, czwartek 15.00–20.00
piątek 9.00 – 13.00

PRZYJMUJE CHIRURG
SZCZĘKOWO-TWARZOWY

Sławków, Mały Rynek 6 i 7

Rejestracja:
696 428 700**GABINET
PODOLOGICZNY**

Sonia Szymańska-Frycz

**SPECJALISTYCZNA
PIELĘGNACJA STÓP**

- Pedicure medyczny
- Korekta wrastających paznokci
- Usuwanie odcisków / modzeli / brodawek
- Profilaktyka stopy cukrzycowej
- Terapia pękających pięt
- Rekonstrukcja paznokci
- Wizyty domowe

Ośrodek zdrowia
Bolmed
ul. Laskowska 4A,
Boleśław

tel. 731 128 977

Pisane na paragonie

I znów zleciał prawie rok. Trzymacie w rękach BP, które są podsumowaniem miesiąca listopada i wprowadzeniem do grudnia.

Listopad to miesiąc pamięci o tych, którzy przelali za nas swoją krew. Jednak i my możemy ją przelać ku czyjejś pamięci, darując życie i zdrowie. Wiele lat temu, tutaj w bolesławskim dworze zebraliśmy się oddać krew dla ciężko chorego wtedy kolegi i instruktora Zbyszka Strasia. Zbyszek odszedł, ale wielu z nas zostało krwiodawcami i ratuje życie i zdrowie innych, często nieznanych osób.

„Zrobij coś dla Twojej pamięci... Zrobij coś dobrego w Twoje imię. Uratuj komuś zdrowie, może życie...” - możesz pomyśleć w ten listopadowy czas, paląc znicz. Albo w czas grudniowy, kiedy Twoja krew może być pięknym czerwonym, niczym mikołajkowa czapka, prezentem. Wielu przeżywa smutek po odejściu Tomka Sawickiego, sylwetkę którego przybliżyliśmy w aktualnym numerze BP. Może tak na Jego pamiątkę oddać krew?

Jestem honorowym krwiodawcą. Moja oddana krew wypełniłaby dwie osoby dorosłe i jedno dziecko. Dlatego z całego serca zachęcam Was do wejścia na drogę krwiodawstwa. Nigdy nie będziemy wiedzieć, czyje życie i w jakich okolicznościach pomogliśmy ocalić, ale możemy być pewni tego, że zawsze nasz gest pomaga w walce o ludzkie życie lub zdrowie.

Czy jest coś cenniejszego od ludzkiego życia ?

Możliwość uratowania komuś zdrowia lub życia to najlepsza nagroda, jaką możesz otrzymać za oddanie krwi. Jednak nie jedyna. Po pierwsze, sprawdzisz swój stan zdrowia i otrzymasz do ręki wyniki badań. Po drugie, możesz liczyć na pewne przywileje, chociażby paczkę czekolad. Krwiodawcy należy się dzień wolny od nauki/pracy oraz zwrot kosztów dojazdu do punktu oddania krwi. Możliwe jest także odliczenie wartości oddanej krwi od dochodu.

Decyzja o oddaniu krwi, staniu się krwiodawcą, to początek drogi do zyskania ogromnej satysfakcji, wypływającej ze świadomości, że być może Twoja krew uratuje życie innego człowieka. Jako krwiodawca masz zapewnioną bieżącą kontrolę stanu swojego zdrowia – ogólne badanie lekarskie i systematycznie aktualizowane wyniki badań laboratoryjnych. Komu pomagasz? Wszystkim chorym, potrzebującym krwi oraz samemu sobie, szczególnie wtedy, gdy możesz jej potrzebować.

Kto może zostać krwiodawcą?

Krwiodawcą może zostać każda zdrowa osoba w wieku od 18 do 65 lat, która w ciągu ostatnich 24 godzin nie spożywała alkoholu. Dawca musi mieć przy sobie dowód tożsamości z numerem PESEL. Przed pierwszym oddaniem krwi trzeba wypełnić specjalną ankietę dotyczącą stanu zdrowia. Kobiety mogą oddawać krew maksymalnie 4 razy w roku, mężczyźni 6 razy w roku.

Myślę, że pomocne okażą się poniższe linki:

Dla osób pragnących oddać krew w Olkuszu prezentujemy wykaz poniedziałków w 2023 oraz 2024 roku:

<https://www.sp.olkusz.pl/powiat/informator/zdrowie/akcje-honorowego-krwiodawstwa>

Dla osób, które chcą zabukować sobie termin. Rejestracja internetowa możliwa jest:

<https://rckik-katowice.pl/>

Regionalne Centrum Krwiodawstwa i Krwiolecznictwa w Krakowie (rckik.krakow.pl)

Najcenniejsze są te rzeczy, które robimy dla innych. Doskonały przykład bezinteresownej, a jednocześnie bezcennej pomocy to oddawanie krwi. Honorowi Krwiodawcy sprawiają, że świat staje się lepszy! Dołącz do nas!

Powodzenia!

22–26 listopada – to Dni Honorowego Krwiodawstwa Polskiego Czerwonego Krzyża.

Krew jest bezcennym darem i symbolem życia. Dzielimy się tym niezastąpionym dobrem, które nosimy. Niech zawsze łączy nas krew, która ratuje życie.

Z okazji święta wszystkich polskich Honorowych Dawców Krwi składamy podziękowania wszystkim Krwiodawcom za dzielenie się tym najcenniejszym dobrem.

Beata Bazan-Bagrowska

INFORMACJA DLA PAR OBCHODZĄCYCH W 2024 ROKU JUBILEUSZ 50-LECIA I 60-LECIA POŻYCIA MAŁŻEŃSKIEGO

Zgodnie z przyjętą tradycją Urząd Stanu Cywilnego w Bolesławiu będzie organizował uroczystość nadania przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Medali za Długoletnie Pożycie Małżeńskie.

Zapraszam Dostojnych Jubilatów – mieszkańców Gminy Bolesław, którzy w 2024 r. obchodzić będą 50-tą i 60-tą rocznicę pożycia małżeńskiego do zgłaszania się w USC /pokój nr 5/ do dnia 31 stycznia 2024 r. w godzinach pracy Urzędu Gminy.

Jubilatów obchodzących 50-tą rocznicę pożycia małżeńskiego proszę o przyniesienie dokumentów tożsamości w celu wypełnienia stosownych dokumentów.

Elżbieta Kubańska
Kierownik Urzędu Stanu Cywilnego

IV WIGILIA DLA MIESZKAŃCÓW GMINY BOLESŁAW

W PROGRAMIE:

- * Kolędowanie z Wójtem oraz poczęstunek wigilijny,
- * Wręczenie nagród i koncert Laureatów I miejsc XXIV Konkursu Kolęd i Pastorałek,
- * Koncert Kolęd w wykonaniu zespołów ISKIERKI i KANTARE, reprezentujących Centrum Kultury w Bolesławiu,
- * Koncert Kolęd - wystąpi SCHOLA BOLESŁAW,
- * Kolędowanie z Kapelą Podhalańską z Czarnego Dunajca.

ATRAKCJE:

- * Zwierzyńiec:
Wielbłąd - Stajnia Kontur Małobądz,
Alpaki - ALTI PLANO Krystian Cebo i Kamil Małysa,
Kozy - API - ROL Adam Zięba,
- * Zdjęcie w saniach ze Świętym Mikołajem,
- * Stoiska z rękodziełem.

15.12.2023r.
PARK W BOLESŁAWIU
godz. 15:00

Zapewniamy przejazd mieszkańców
do Bolesławia wg harmonogramu :

g. 14:00 - Krążek	g. 14:25 - Małobądz
g. 14:05 - Podlipie	g. 14:30 - Ujków Nowy
g. 14:15 - Krzykawka	g. 14:35 - Łaski
g. 14:20 - Krzykawa	g. 14:40 - Hutki

Odjazd autokarów z przystanków komunikacji miejskiej.
Zapewniamy powrót około godz. 18:00.

ORGANIZATORZY:

WÓJT GMINY BOLESŁAW
CENTRUM KULTURY
IM. MARII PŁONOWSKIEJ W BOLESŁAWIU
GMINNY OŚRODEK POMOCY SPOŁECZNEJ
W BOLESŁAWIU

Gminny Ośrodek
Pomocy Społecznej
w Bolesławiu

SPONSORZY:

- * ILKUS HOTEL&RESTAURANT
- * KARCZMA „BIDA”
- * RESTAURACJA „SORRENTO”
- * RESTAURACJA „NA OKRĄGŁO”
- * PIEKARNIA EMILIA KRISTOF - FIRMA RODZINNA
- * PIEKARNIA „ZŁOTY RÓG”
- * CUKIERNIA „MICHALINKA”
- * INTER-KUK JANUSZ KOSNO
- * ZGH „BOLESŁAW” W BUKOWNIE
- * MARLIBO-MEDICA.
- * CENTRUM MEDYCZNO-REHABILITACYJNE
- * F.P.H. U. BOBI MARIUSZ BOBAK
- * SPEEDTRANS - PAŃSTWO STYPA

Indie wg Grzegorza Kłeczka

W czwartek 9 listopada gościliśmy w bibliotece pana Grzegorza Kłeczka - podróżnika i fotografa. Tematem spotkania były Indie - kraj, który oszałamia swoim ogromem, zgiełkiem i różnorodnością. W pokazie multimedialnym i wernisażu zdjęć z podróży wzięli udział członkowie Akademii Aktywnego Seniora oraz mieszkańcy Gminy Bolesław. Pan Grzegorz w bardzo ciekawy sposób przybliżył życie codzienne, kulturę, obyczaje oraz zabytki Indii. Zachęcał także do odwiedzenia tego wspaniałego kraju. Opowieściom nie było końca, każdy słuchał z zapałem. Spotkanie przebiegło w miłej i przytulnej atmosferze.

Renata Wiśniewska – Starszy kustosz

Spotkanie autorskie z Marcinem Koziółem

30 października 2023 roku odbyło się spotkanie autorskie z panem Marcinem Koziółem, autorem książek dla dzieci i młodzieży. W tymże wydarzeniu udział wzięła młodzież z klas IV i V Szkoły Podstawowej w Podlipiu oraz klasy VI Szkoły Podstawowej w Bolesławiu. Podczas tej multimedialnej lekcji skupiono się na wynalazcy Nikoli Tesli, któremu zawdzięczamy m.in. rozpowszechnienie „tajnej” energii elektrycznej. Młodzież miała także możliwość przeprowadzenia doświadczeń naukowych przy pomocy kuli plazmowej. Wszyscy świetnie się bawili, dzieci chętnie rozmawiały z autorem o jego książkach. Na zakończenie spotkania można było zakupić książki pana Marcina i otrzymać autograf.

Renata Wiśniewska – Starszy kustosz

„Bolesławskie Prezentacje”

Nakład: 1500 egz. **Kolportowany na terenie sołectw:**

Bolesław, Hutki, Kolonia, Krążek, Krze, Krzykawka, Krzykawka, Laski, Małobądz, Międzygórze, Podlipie, Ujków Nowy

Wydawca: Centrum Kultury im. Marii Płonowskiej w Bolesławiu, ul. Główna 55, tel. 32 642 40 73, **e-mail:** boleslawskie.prezentacje@wp.pl

Red. naczelna: Beata Bazan-Bagrowska

Redakcja nie odpowiada za treść ogłoszeń i listów od Czytelników oraz zastrzega sobie prawo do zmiany tytułów i objętości nadesłanych tekstów.

Redakcja nie zwraca nadesłanych materiałów.

Nieopisane fotografie pochodzą z archiwum Urzędu Gminy Bolesław

Opracowanie graficzne, skład: Grafpress

Druk: Grafpress